

॥ १६ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ महाकक्षं महान्तराजद्वारप्रदेशं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठो ये भारतभावे दीपेषु पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥
 एवमुक्तस्तु वैदभ्यानि लोराजाविशंपते ॥ आजगाम पुनस्तत्र यत्र देवाः समागताः ॥ २॥ तमपश्यंस्तथायांतलोकपालामहेश्वराः ॥ दृष्ट्वा चैनंततोऽपृच्छन् वृत्तां
 तं सर्वमेव तं ॥ ३॥ कच्चिदृष्टा त्वयाराजन्दमयं तीशुचिस्मिता ॥ किमब्रवीच्चिनः सर्वा न्वदभूमिपते नघ ॥ २४ ॥ नलउवाच भवद्भिरहमादिशोदमयं त्या
 निवेशनं ॥ प्रविष्टः सुमहाकक्षं दंडिभिः स्थविरैरुतं ॥ २५ ॥ प्रविशंतं च मांतत्र न कश्चिदृष्टवान्नरः ॥ ऋतेतां पार्थिवसुतां भवतामेव तेजसा ॥ २६ ॥ सख्यश्चा
 स्यामयादृष्टास्ताभिश्चाप्युपलक्षितः ॥ विस्मिताश्चाभवन् सर्वा दृष्ट्वा मां विबुधेश्वराः ॥ २७ ॥ वर्ण्यमानेषु च मया भवत्सुरुचिरानना ॥ मामेव गतसंकल्पावृणीते
 सासुरोत्तमाः ॥ २८ ॥ अब्रवीच्चैव मां बाला आयांतु सहिताः सुराः ॥ त्वया सह नरव्याघ्रमयत्र स्वयंवरः ॥ २९ ॥ तेषामहंसं निधौ त्वां वरयिष्यामि नैषध ॥ एवंत
 वमहाबाहो दोषेन भवितेति ह ॥ ३० ॥ एतावदेव विबुधायथावत्तमुपाहृतं ॥ मया शेषे प्रमाणं तु भवं तस्मिंश्चिदशेश्वराः ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्व
 णि नलोपाख्यानप० नलकर्तृकदेवदूतपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ बृहदश्वउवाच अथ कालेषु भेप्रानेति थौ पुण्येक्ष
 णेतथा ॥ आजुहावमहीपालान् भीमाराजास्वयं वरे ॥ १ ॥ तच्छ्रुत्वा पृथिवीपालाः सर्वे हृच्छयपीडिताः ॥ त्वरिताः समुपाजग्मुर्दमयंती मभीप्सवः ॥ २ ॥ कनक
 स्तंभरुचिरंतोरणेन विराजितं ॥ विविश्रुस्ते नृपारंगं महासिंहा इवाचलं ॥ ३ ॥ तत्रासनेषु विविधेष्व्यासीनाः पृथिवीक्षितः ॥ सुरभिः स्रग्धराः सर्वे प्रमृष्टमणिकुण्ड
 लाः ॥ ४ ॥ ताराजसमिति पुण्यां नागैर्भोगवतीमिव ॥ संपूर्णां पुरुषव्याघ्रैर्व्याघ्रैर्गिरिगुहामिव ॥ ५ ॥ तत्र स्मपीनादृश्यं ते बाहवः परिघोपमाः ॥ आकारवर्णसुश्ल
 क्षणाः पंचशीर्षा इवोरगाः ॥ ६ ॥ सुकेशांता निचारुणि सुनासाक्षिभ्रुवाणि च ॥ मुखानिराज्ञांशो भतेन क्षत्राणियथादिवि ॥ ७ ॥ दमयंती तोरंगं प्रविवेश शु
 भानना ॥ मुष्णंती प्रभयाराज्ञां चक्षुषि च मनांसि च ॥ ८ ॥ तस्यागात्रेषु पतिता ते पाददृष्टिर्महात्मनां ॥ तत्र तत्रैव सक्ता भून्ना च चालचपश्यतां ॥ ९ ॥ ततः संकीर्त्य
 मानेषु राज्ञां नाम सुभारत ॥ ददर्श भैमी पुरुषान्यंच तुल्याकृतीनि ह ॥ १० ॥ तान्समीक्ष्य ततः सर्वांन्निर्विशेषाकृतीन् स्थितान् ॥ संदेहादथ वैदर्भीनाभ्यजाना ब्रह्म
 नृपं ॥ ११ ॥ यं यं हि ददृशे तेषां तं मेनेनलं नृपं ॥ साचितयं तीबुद्ध्याथ तर्कयामास भाविनी ॥ १२ ॥

अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ मुष्णंती हरंती ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥